

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ἐκ Παρισιῶν, 17 Ἰουνίου. — Ὁ ὑπογραμματὴς τῆς αὐτοκρατείας ἔκρινε τὴν ἐξῆς διακοίνωσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἑσωτερικῶν, ὥστε νὰ γνωστοποιηθῇ δι' αὐτοῦ εἰς ὅλους τοὺς ἐμπορευομένους μὲ τὰ παράλια τῆς Αἰγύπτου. — « Κατὰ ἐντολὴν τῆς ἀποστασίας τοῦ Στρατάρου τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὸν κυριάρχου αὐτοῦ, διέταξεν ὁ αὐτοκράτωρ νὰ μετακαλεσθῇ ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας Γενικὸς τῆς Ρωσικῆς Προξένος, καὶ νὰ μὴ πῶν ἄλλῃ κανὼν ἐπιμελητὴς εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον πρὶν παύσων ἐκεῖναι αἱ ταραχαί. Εἶναι δὲ ἐπιτήθειαι τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀποστασίας τοῦ Μεγαλειότητος, κανὼν πλοῖον Ρωσικὸν νὰ μὴ φέρῃ κανὼν βοήθειαν εἰς τὸν Στρατάρην τῆς Αἰγύπτου, οὔτε ὅπλα, οὔτε πολεμικὰ, οὔτε ζωοτροφίας, οὔτε ἄλλο τι. »

ἐκ Παρισιῶν, 4 Ἰουλίου. — Ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστου τοῦ 29 τοῦ Ἰουνίου ἀναφέρει εἰδήσεις ἐκ Βιέννης, ἀπὸ 24 Ἰουνίου, ὅτι αἱ περὶ τῆς Κρακοβίας διαπραγματεύσεις ἐτελείωνσαν, καὶ ὅτι ἐγένετο τις συνθήκη περὶ τῆς μεταβουλήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐλευθέρου ἐκείνης πολιτείας, κατὰ τὴν ὁποίαν τίθεται ἡ Κρακοβία ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αὐστρίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας. Μεγάλαι κινήσεις φαίνονται εἰς τὸ στράτευμα, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν Βοσνίαν.

— Αὐτόθεν, 13 Ἰουλίου. — Τὰ ἐξῆς ἀναφέρει ἐπιστολὴ τις ἐκ Μεδρίτου τῆς 4 τοῦ ἐνεστῶτος. — Χθὲς ἀφίχθη ἐνταῦθα γραμματοκομιστὴς ἐκ Παρισιῶν, φέρων ἐπιστολὰς εἰς τὸν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του, δι' ὧν, ὡς λέγεται, ἀποκρίνεται ὁ αὐτοκράτωρ Νικολαὸς εἰς διακοίνωσιν τινα τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου, ζητοῦντος βοήθειαν καὶ προστασίαν, ἐάν ποτε ἀναγκάζετο ἡ Ἰσπανία νὰ παρέμβῃ εἰς τὰ τῆς Πορτογαλλίας πράγματα, τὸ ὁποῖον ὁμοῦς ἤθελε γένῃ μόνον, ἐάν δὲν ἤθελε δυνήθῃ ὁ Δὸν Μιχουέλης νὰ ὑποστηρίξῃ μόνος τὸν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του πόλεμον. Τὰ Ρωσικὰ γράμματα βεβαιώνουσιν, ὡς λέγεται, τὸν Φερδινάνδον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ δὲν θέλει ἰδεῖ ποτὲ μὲ ἀδιαφορίαν τὴν παρὰ τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Ἀγγλίας παρεμβάσιν εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ὅπωςδήποτε καὶ ἂν ᾔθελεν εἶναι ἡ τύχη τοῦ Δὸν Μιχουέλης ἢ τοῦ Δὸν Πέτρου.

— Ὁ Ταχυδρόμος τοῦ Κατωρὶνου δημοσιεύει ἐπιστολὴν τινα ἐκ Βαρσοβίας, ἐπικυροῦσαν τὰ τῆς φήμης περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ νὰ ἀποικισθῇ μέρος τῶν κατοίκων τῆς Πολωνίας, καὶ ν' ἀντικατασταθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῶν Ρώσων. « Πρὸ τινων ἡμερῶν, λέγει, ἐστάλη ἐδῶ δῶγμα τοῦ αὐτοκράτορος, διατάττον νὰ ἀποικισθῶσιν εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ρωσίας 30,000 οἰκογένειαι τῶν γενναϊτέρων συμπατριωτῶν μας. Θέλουσι δὲ κατασταθῇ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν Φιλιππωνοί, τοιούστιν οἱ θεωροῦντο ὅσον τῶν Ρωσικῶν φυλῶν. »

— Αὐτόθεν, 15 Ἰουλίου. — Ἡ Καθολικὴ Ἐφημερίς τῆς Στουτγάρτης τῆς 12 τοῦ ἐνεστῶτος περιέχει τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν ἐκ Φραγκφουρτίου, ἀπὸ τῆς 10. — Ἀπὸ χθὲς διεδόθησαν παραδοξάτατα φήμαι εἰς τὰς ὑψηλοτέρας συνδιαστρώσεις. Μετὰ σημαντικὰς ἀνακαλύψεις γενομένας παρὰ τῆς Αὐστρίας διὰ μέσου τῶν διπλωματικῶν αὐτῆς ὑπουργῶν, ἐγεννήθη μεγάλη ζήλοτοπία μετὰ τῆς Δυνάμεως ταύτης καὶ τῆς Πρωσίας, ἥτις δύναται ταχέως νὰ ἐπιφέρει διὰ λύσιν φιλίας. Ἡ Πρωσία ἠνωμένη μετὰ τῆς Ρωσίας ἀποβλέπει εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς Γερμανίας, δοκιμάζουσα νὰ ὑποτιελίσῃ βαθμηδὸν τὴν Αὐστρίαν, διὰ νὰ λάβῃ τὴν Προεδρίαν τοῦ Γερμανικοῦ Συνεδρίου, καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἐνῶσιν τῶν τελωνείων τῶν διαφόρων πολιτειῶν ἐναντίον τῆς γνώμης τῆς Αὐστρίας. Ὁ καιρὸς θέλει μᾶς διδάξῃ ταχιστα ἂν ἔχονται ἀληθείας τὰ λεγόμενα. Εἶναι ὁμοῦς εἰδωλὸν ὅτι ἡ Βαυαρία καὶ ἡ Βυρτεμβέργια ἀπέρριψαν τὴν προβλεπθεῖσαν ἐνῶσιν τῶν τελωνείων μετὰ τῆς Πρωσίας,

καὶ ὅτι ἡ Σαξωνία ἔπαυσε καὶ αὐτὴ ἐκ τούτου τοῦ νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὴν ἐνωσιν ταύτην. Ἐνῶ δὲ ὁ λαὸς πολιτειῶν ἐτοιμάζεται εἰς νόμιμον ἀντίστασιν, ἐπρότεινον μάλιστα ἄλλαι νὰ πέμψωσιν ἀναφορὰς εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, διὰ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν προστασίαν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπαπειλοῦντος κινδύνου τῶν μηχανευομένων προσβολῶν κατὰ τῶν συνταγμάτων, τὰ ὁποῖα ὠρκαμίσθησαν καὶ νομίμως ἐστέργθησαν.

— Αὐτόθεν, 20 Ἰουλίου. — Γράφουσιν ἐκ Βίγνου τῆς Γαλλικῆς, ἀπὸ 6 Ἰουλίου τὰ ἐξῆς. — Ἐννέα τάγματα συνεστῆθησαν ἐν τῷ Ὀρτῷ διὰ τὸν Δὸν Πέτρον. Τρισχίλιοι καὶ ἐξαχσίιοι τῶν περὶ τὸν Δὸν Πέτρον ἐκυρίευσαν, τὴν 28 Ἰουνίου, τὰς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τοῦ Δὸν Μιχουέλου κατεχομένας θέσεις· ἐν δὲ τάγμα αὐτῶν ἐτοίμασεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Δὸν Πέτρου, καὶ συνεξστράτευσεν μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σουζάου. Ἡ φάλαγγς αὕτη φέρει μετ' ἐκείνης ἐννέα κανόνια. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μία φάλαγγς ἐκ 2,400 ἀνδρῶν τοῦ στρατεύματος τοῦ Δὸν Πέτρου, ἐπὶ κατὰ τῆς Βράγας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθε κατὰ τὴν ἁ τοῦ ἐνιστώτος. Ἐνεδυναμώθη δὲ κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἐκ τῶν συνταγματικῶν. Ἡ τελευταία φάλαγγς εἶναι χωρὶς πυροβολικῶν. Ἡ Πόντε δὲ Λίμα ἐκυρίευσεν τὴν 5 ὑπὸ 500 στρατιωτῶν τοῦ Δὸν Πέτρου. Πολλοὶ φυγάδες Πορτογάλλοι ἤλθον εἰς Τύν τῆς Γαλλικῆς.

— Σήμερον τὸ πρωὶ ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐξῆς τηλεγραφικὴν εἰδήσιν ἐκ Βαϊώνης, ἀπὸ 18 Ἰουλίου. — Ἐπιστολὴ ἐκ Λισαβῶνος ἀπὸ τῆς 19. Σκληθεῖσα παρὰ τοῦ ἐκεί Σαρδηνιακοῦ Προξένου εἰς τὸν ἐν Βαϊώνῃ, ἀναγγέλλει, ὅτι πολιτικὰ τινα πλοῖα ἐκ τῶν τοῦ στόλου τοῦ Δὸν Πέτρου εἶχον φανῇ τὴν προλαβοῦσαν ἐπιέραν ἐμπροσθεν τῆς Λισαβῶνος, καὶ ὅτι ὁ διοικὼν τὰ πλοῖα ταῦτα Ναύαρχος Σαρτώριος διεκοίνωσεν ἐπισήμως εἰς τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ ξένους ὑπουργούς, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλει θεωρεῖσθαι ὁ λιμὴν τῆς Λισαβῶνος εἰς κατάστασιν ἀποκλεισμοῦ. Τὸ αὐτὸ γράμμα ἀναφέρει καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως μιᾶς μίρας συνταγματικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Φιγοῦέραν, καὶ ἐτέρας εἰς τόπον δύο μὲν λαύκας ἀπέχοντα τῆς Καχίας, ἐξ δὲ τῆς Λισαβῶνος.

— Ὁ Χρόνος περιέχει τὰ ἐξῆς. — Λέγεται ὅτι ὁ Δὸν Μιχουέλης ἐστειλεν εἰς τὸν ἐν Μεδρίτῳ ὑπουργὸν αὐτοῦ ἐπιστολὴν ἀναγκαστικὴν διὰ τὸν Βασιλέα Φερδινάνδον, ἐν ᾗ λέγει ὅτι θεωρεῖ ἐκυτὸν ἀπολωλότα, ἐάν δὲν τὸν βοηθήσῃ εὐθὺς τὸ Ἰσπανικὸν στράτευμα, καὶ ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀγνοῇ ὁ τῆς Ἰσπανίας Βασιλεὺς τὰ διὰ τὴν Ἰσπανίαν παρεπόμενα ἐκ τῆς ἐν τῇ Πορτογαλίᾳ συστάσεως συνταγματικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Κόμης Φιγοῦέρας ὑπῆγε πάχυτα εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ ἐδῶκεν αὐτοπροσώπως τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐταράχθη μεγάλως. Περιπατήσας δὲ ἄνω κατω εἰς τὸ δῶμά του πλέον ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, εἶπεν ὅτι βαθέως ἐβλίβετο ἡ καρδία του διὰ τοῦτο, ἀλλὰ αἱ μετὰ τῆς Ἀγγλίας συμβάσεις του τὴν ἐμπόδιζον ἀπὸ πάσης παρεμβάσεως.

ἐκ Λονδίνου, 2 Ἰουλίου. — Ὁ ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Μάλκολμον στόλος, λαβὼν προσωρινῶς διαταγὴν νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τοῦ κατὰ τὸν Γερμανικὸν Ὠκεανὸν περίπλου τοῦ εἰς τὸ Πλήμουθον, ἐφθάσε προχθὲς τὸ πρωὶ εἰς τὴν Δαίλ. Δὲν γνωρίζεται δὲ ὁ προσδιωρισμένος σκοπὸς τοῦ στόλου τούτου, πρὸς τὸν ὁποῖον γίνονται μεγάλαι προπαρασκευαί, ἀπὸ διάφορα μέρη στελλομένων ναυτῶν εἰς τὸ Πλήμουθον. (Ἄλβιον.)

Αὐτόθεν 5 Ἰουλίου. — Ἐγγινεν ἐκείνην αἰτίαν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θέλει ἀναγνωρισθῇ παρὰ τὴν Αὐλήν μας ὁ παρὰ τῆς Δόννας Μαρίας τῆς Πορτογαλλίας συσταθὲς ἀνὴρ παρ' αὐτῇ Πρέσβυς. Ἡ δικαιοματικὴ Κυβέρ-

ΕΤΕΡΩΤΗ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Επεία, Φοίνικες 36.
Εξαμηνιαία. . . . 18.
Τριμηνιαία. . . . 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γρα-
φείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ
μῖση τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ
Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 496. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ θύα πρόνοιᾳ πραγματοποιεῖ τέλος πάντων τῆς δικαίας
ἐυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Αἱ φιλόκλῃθρωποι προσπάθειαι τῶν κραταιῶν Συμμάχων
ἡμετέρων τὴν σφραγίδα τῶν ἀγαθοεργιῶν των ὕψωσαν τὴν
Ἑλλάδα εἰς ἔθνος ἀνεξάρτητον· ἀνεβίβασαν αὐτὴν εἰς τὴν
περιωπὴν τῶν βασιλείων, καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νέου τούτου
Κράτους ἀφιέρωσαν εὐτυχῶς εἰς μίαν ἀπὸ τῶν παλαιῶν καὶ
λαμπρῶν βασιλικῶν οἰκονομείας τῆς Εὐρώπης.

Ὁ δευτερότατος υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Πρίγκιψ
ΘΩΝ προσεκλήθη ἀπὸ τὴν ὁμόφωνον ἐκλογὴν τῶν Σ. Συμ-
μάχων, κατὰ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἰς τὸν ἀρ-
χιπαραγὴ βασιλικὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὁ σεβαστὸς πατὴρ
τοῦ κλεινοῦ ἡμῶν Βασιλέως, μετὰ τὸ ἀπὸ 10-22 Ἰουλίου ἔγ-
γραφόν του πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος
ἀναγγέλλει τὴν συγκατάθεσίν του εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν
ὑψηλῶν θρόνων, καὶ ὅτι ἐν βραχεὶ ἔχομεν τὸν πολύτιμον
ἡμῶν Βασιλέα εἰς τὸ μέσον μας. Προηγείται δὲ τῆς Α. Β.
Μεγαλειότητος ἡ Ἀντιβασιλικὴ Ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐντὸς ὀλίγων
ἡμερῶν φθάσει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐφοδιασμένη μὲ ὅλα τὰ μέσα.

Ἡ Κυβέρνησις, σπεύδουσα νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ πανελ-
λήνιον ἀντίτυπον τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμ-
βουλίου, ὅσον καὶ τῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποῖαν ἡ Διοικητικὴ
Ἐπιτροπὴ διέβηκεν εἰς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς
Βαυαρίας, καθὼς καὶ τῆς ἀπαντήσεως, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἡ
Μεγαλειότης του κηρύττει νὰ χαροποιήτῃ τὸ ἔθνος, μετὰ τὴν
ἐξ ἀναγκῆς ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ ἐξουσία τῆς Ἑλλάδος, παύσασα
τοῦ νὰ εἶναι πλέον προσωρινή, γίνεται διαδοχικὴ Βασιλεία,
καὶ ἐλευθεροῦται τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα, εἰς τὴν
ὁποῖαν μέχρι τοῦδε ἐταλάντευετο ἡ τύχη του. Τὰ ὅρια τῆς
Ἑλλάδος ὀριστικῶς ἀπεφασίσθησαν. Πέντε διωρισμένοι ἀπὸ
ἡμῶν τῆς τριπλῆς Συμμαχίας, τῆς Πόρτας, καὶ τῆς Ἑλ-
λάδος ἀπέβησαν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν τόπον, διὰ νὰ διαγρά-
ψωσι τὰ σύνορα τῆς Στερεᾶς.

Ἕλληνες! ἡ τύχη τῆς πατρίδος μας τοῖν τεύθεν εἶναι λαμ-
πρὰ· ἀλλὰ, διὰ νὰ φανῶμεν ἄξιοι ταύτης, ἀνάγκη πᾶσι νὰ
ἀσπασθῶμεν ὅλοι τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν· νὰ ταφῶσι
τὰ πάθη, νὰ παύσων αἱ διαιρέσεις, νὰ ἐνασχοληθῇ ἕκαστος
εἰς τὰς ἰδίαις ἐργασίαις του, νὰ σέβεται ὁ πολίτης τὴν κα-
τὰ τὴν ἰστέον Ἀρχὴν, μετὰ ἕνα λόγον, νὰ ἐνώσουν μικροὶ καὶ με-
γάλοι τὰς εὐχὰς καὶ τὰς βλῆψεις των εἰς ἕνα καὶ μόνον
σκοπὸν, τὴν εὐκρινῆ ἀφοσίωσιν καὶ ἐντελῆ ὑπακοὴν εἰς τὸν
Μεγαλειότατον ἡμῶν Βασιλέα, καὶ ὅλοι ὁμοῦ νὰ ἀναπέμ-
ψωμεν τὰς ἐκ καρδίας εὐχαριστίας καὶ εὐχὰς μας πρὸς τὸν

Υψιστον ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῶν κραταιῶν θρόνων τῶν
ὑπερασπιστῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὑπὲρ τῆς αἰσίας ἐλευσεως
τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Αὐγούστου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ,
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,
Α. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.
Ὁ Πρόεδρος τῆς κατὰ συνέχειαν Δ' Ἐθνικῆς
τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

Διακηρύττει.
Διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἰουλίου προκηρύξεως προεδηλώθησαν εἰς
τὸ πανελλήνιον τὰ οὐσιωδέστερα ἀντικείμενα, περὶ τὰ ὁποῖα
ἐμελλεν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις νὰ ἀσχοληθῇ, καὶ αἱ πρῶται
πράξεις αὐτῆς, εἰς τὴν κοινὴν ἔρεσιν καὶ προσδοκίαν ὅλο-
χερῶς ἀπαντῶσαι, ἐδικαίωσαν τὴν ἐμπιστοσύνην, μετὰ τὴν
ὁποῖαν οἱ Πληρεξούσιοι ἐτιμῆθησαν ἀπὸ τὸ ἔθνος.

Διαφόρων ἀπροόπτων συμβέβηκτων συμπτῶσις ἔφερεν
ἐμπόδια ἀνυπερέβλητα εἰς τὴν τακτικὴν καὶ ἡσυχον ἀποπε-
ράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως. Εἰς τοιαύτην δὲ
περίστασιν, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὀριστικοῦ Συν-
τάγματος, τοῦ κυριωτέρου τούτου ἀντικειμένου τῶν εὐχῶν
σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως ἡ
παρουσία καὶ συνδρομὴ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας, ἡ Συνέλευσις
ἀνέβηκε τὰς ἐργασίας της μέχρι τῆς εὐτυχοῦς εἰς Ἑλλάδα
ἐλευσεως τῆς νέας Ἀρχῆς, ἥτις δὲν θέλει βέβαια βραδύνει
κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους κοινοποιήσεις τοῦ ἐν Λονδίῳ
Συμβουλίου, καὶ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας.

Ἐπανέρχονται λοιπὸν οἱ Πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποι εἰς
τὰς ἐξίας των, ἀλλὰ πρὸς καιρὸν, καὶ μετὰ σκοπὸν νὰ ἐπι-
στρέψωσιν, ὡς ἐλπίζεται, ταχέως πρὸς ἀποπλήρωσιν τῶν ὑψη-
λῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀνεδέχθησαν ὑπὲρ τῶν μεγάλων συμ-
φερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 20 Αὐγούστου 1832.
Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 30 Αὐγούστου.

Τὴν 22 τοῦ λήγοντος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ
παρὰ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἑλθὼν
γραμματοκομιστὴς, ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀτμολοῦ, Ε. ρ. μ. ἡς.
Τὴν 23 ἐκίνησε καὶ ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορι-
σθεῖσα πρεσβεία, διὰ νὰ συγγαρή ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ ἔθνους τὸν Μεγαλειότατον ἡμῶν Βασιλέα, συνισταμέ-
νη παρὰ τῶν Κυρίων Κ. Μπότσαρη, Α. Παλπούτα καὶ
Α. Μιαούλη. Ἡ πρεσβεία αὕτη ἐπέβη εἰς τὰ πλοῖα τῆς Συμ-
μαχίας, τὰ ὁποῖα ἐστεῖλιν οἱ Κύριοι Ναύαρχοι εἰς Τεργέ-
στην πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἔρχεται
νὰ διοικήτῃ τὴν Ἑλλάδα ἐν ὀνόματι τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως.

Σπάρτη, ἄλλο νὰ ἐγχειριθῇ εἰς τὸν σενώτερον συγ-
γείνῃ, καὶ ἄλλο εἰς τὴν κατὰ ξηρὰν πόλιν τῆς πό-
λεως ταύτης, τὸ δὲ πρωτότυπον μὲ τὴν ἐπ' αὐτῷ
δήλῃσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰς αὐτὸ ἐνδιαλαμβα-
νομένων νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δικαστηρίου.

Ναυπλίου, τὴν 20 Αὐγύστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χαρ. Μηλιάνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 1632. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ὁ Κ. Ἀναγνώστης Κ. Καμπέρης πλοίαρχος τῆς
Ἑλληνεμπορικῆς μαρτιγάνας, ἡ Χελιδὼν, παρεστια-
θεὶς ἐνώπιον τῆς βήματος τέτρε διὰ τῆς ἀπὸ 13
τῆς ἡδὴ φθίνοντος ἀναφορᾶς τε, ἐξέθεσεν,

Ὅτι, κατὰ τὴν 4 τῆς παρελθόντος Ἰανίου, εὗρε-
θεὶς εἰς Σμύρνην παρεχώρησε τὴν αὐτὴν μαρτι-
γάναν τε πρὸς τὸν Κ. Κ. Οἰκονομίδην κάταικον Ὑδρας,
ἵνα φορτώσῃ ἐπ' αὐτῆς διακοσίων χεθὼν κανταρίων
μαλλία τῆς Βαρβαρίας διὰ Ζαγυράν, μὲ συμφωνίαν
ναύτε χιλίων τετρακοσίων Γροσίων Τερικίων, δα-
νεύσας αὐτῷ ταυτοχρόνως ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ φρετίᾳ καὶ
Γροσίου 9500 μὲ τόκον ἀνὰ 5 τοῖς 100.

Ὅτι, ἀφ' ἧς ἐφθασεν εἰς Βύλον, μὴ δυναθεὶς ὁ φρε-
τωτὴς ἔτος νὰ πωλήσῃ τὴν ῥηθεῖσαν πραγματείαν
τε καὶ νὰ πληρώσῃ τὸ πρὸς τὸν ἀναφερόμενον χρεὸς
τε, ἐντὸς τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας, ἐκτὸς
μόνων ἐκ. 1421, τῶν ὑπὸ τὴν τιμὴν ἔδωκεν εἰς
αὐτὸν, καὶ ἑτέρων 935, τὰς ἐποίας διεύθυνεν ἐκείθεν
πρὸς τὸν ἐταῖρον Κ. Α. Σίσικον, ἀνεχώρησε λα-
θεαίως, ἐγκαταλείψας ἐνδὲν τῆς πλοῖα τόσον τὴν
ἐπίλοιπον πραγματείαν τε, ὅσον καὶ τὰ ἐνδύματά
τε, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν πλοίαρχον περὶ τῆς
διευθύνσεως αὐτῆς καὶ τελευταῖν.

Ὅτι ὡς ἐκ τέτρε ἐβιάθη ὁ ἀναφερόμενος νὰ με-
ταβῇ εἰς Σκόπελον, τόπον τῆς διαμεινῆς τε, καὶ ν' ἀπαι-
τήσῃ παρὰ τῆς Δικαστηρίου τέτρε,

1 Ἴν' ἀσφελισθῇ περὶ αὐτῆς ἡ χολάζουσα αὕτη
περισία τῆς ἐγκαταλείψαντος ἰδιοκτητῆ καὶ

2 Ἴνα διατάξῃ τὴν κατὰ νόμον ἐκποίησην αὐτῆς
διὰ νὰ πληρωθῇ ἔτος τὸν ναῦλον, τὰ ἐποία ἔδωκεν
ἐπ' αὐτῆς ταύτης χρήματα μετὰ τῆς συμφω-
νημένης τίμης, καὶ τὰς ζημίας τε, ἀφ' ἧς ὥρας πα-

εῖλθεν ἡ προθεσμία τῆς ναυλοσυμφωνητικῆς αὐτῶν
τῶν 4 Ἰανίου 1832.

Τὸ Δικαστήριον κατὰ νόμον ἡσφάλισε μὲν διὰ
τῆς ὑπ' Ἀρ. 1620(113) πράξεως τε τὴν χολάζου-
σαν ταύτην περισίαν, διορίσαν ἐπ' αὐτῆς κηδεμένα
τὸν Τ. Ε. Γραμματέως αὐτῆς Κ. Δ. Γ. Ζωντανόν,
καλεῖ δὲ δυνάμει τῆς Ε' ἀρ. 98 τῆς αὐτῆς τίσον
τὸν ἀπόντα ἰδιοκτήτην, ὅσον καὶ τὰς λοιπὰς δα-
νεύσας αὐτῆς, ἀν' ὑπάρχουσιν, ἵνα ἐμφανιζόμενες προ-
σωπικῶς ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τῶν ἐπιφέρωσι τὰς
ἀντιρρήσεις τῶν ὡς πρὸς τὰς αἰτήσεις τε ἀναφε-
ρομένης.

Τὸ παρὲν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἑθν. Ἐφημε-
ρίδος, καὶ νὰ κηρυχθῇ διάσυντικῶς ὑπὲρ τε ἐν τῷ
μέσῳ τῆς πλατείας τῆς ἰήσεως Ὑδρας ἀντίγραφα
δὲ τέτρε νὰ κολληθῶσιν ἀνὰ ἓν εἰς τὴν θύραν τῆς Δικα-
στηρίου καὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τῆς ἰδιοκτητῆς.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 23 Αὐγύστου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. Ἡλιάδης,

Ὁ Τ. Ε. Γραμ. Δ. Γ. Ζωντανός.

Ἀρ. 1589. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἀναγνώστης, ἐγγυητὴς
εἰς τὸ δημόσιον ὑπὲρ τῆς Κ. Κωνσ. Κατσιβέλε Καταν-
δρινῆς, δι' ἀναφορᾶς τε πρὸς τὸ Δικαστήριον τέτρε ὑπ'
Ἀρ. 1071 τῆς σημερινῆς ἡμερημνίας ἐνάγων τὴν
ῥηθέντα Κατσιβέλεν, ἐξαίτεται

1 Τὴν ἀποζημιώσιν τε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς
ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆς ἐναγομένης Ἑλληνεμπορικῆς γο-
λέττας, ἡ Δήμητρα, συσταμένης εἰς δίσηλα δια-
κόσια Ἀρ. 200, τὰ ὅποια ἐπλήρωσεν εἰς τὸ ἐθνικὸν
ταμεῖον ὁ ἐγγυητὴς δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀρ. 1559(109)
πράξεως τῆς Δικαστηρίου τέτρε ὑπὲρ τῆς ῥηθέντος Κα-
τσιβέλε, καταδικαζόμενος εἰς τὴν ζημίαν τῆς ἐξα-
σφαλίσεως διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1 ὀριστικῆς ἐγκληματικῆς
ἀπ' φάσεως τῆς αὐτῆς.

2 Τὸν γ' ἐκ τῶν πληρωθέντων δισηλῶν ἀπὸ τὴν
ἡμέραν τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ
καὶ ἀναφορογραφικὰ ἐξόδα, ζημίας χρονοτριβῶν κτλ.
μέχρι τῆς ἐξ' ἐφλίσεως καὶ

3 Τὸ μετέγγυον ἐπὶ τῶν φρετῶν ἐπὶ λακοσίαν ὀφειλόμε-
να ἐκ τῆς περιουσίας τῆς ῥηθείσης γολέττας, παρακατα-

αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείαν, καὶ ἀποστέλλων εἰς τὸν ἐναγόμενον.

Ἐπειδὴ οἱ συνδικτῆται τῆς μνησθείσης γολέτας Χ. Λ. Γάτος καὶ Ἰω. Μ. Σαβάκης ἔχουσιν ἀπαιτήσεις ἀπὸ ζημιώσεων ἐπὶ τῶν ῥηθέντων μεσεγγυημένων Φοινικῶν κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 335 ἀναφερόντος τῆς τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῶν 8 τῶ παύσεως 1831 καὶ τελευταίων.

Ἐπειδὴ ὁ μὲν ἐναγόμενος εἶναι ἀπὸν ἐκτὸς τῆς ἐπικρατίας, τῶν δὲ συνδικτῆται ἡ διαμονὴ ἀγνοεῖται,

Παρακαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Σκοπέλου νὰ διακηρύξῃ μεγαλοφώνως δι' ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πόλιν τῆς αὐτῆς νήσου.

ἀ' Ὡς πρὸς τὸν ἐναγόμενον,

Ὅτι ὀφείλει ν' ἀπολογηθῇ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶ ἐνάγοντος ἐντὸς 24 ἡμερῶν, αἰδ' ἡς τὸ παρὲν προγραμμά καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθν. Ἐφημερίδα καὶ β' Ὡς πρὸς τὰς ῥηθέντας συνδικτικότητας,

Ὅτι δύνανται ν' ἀπαντήσωσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὡς πρὸς τὸ ἐπιβληθὲν μεσεγγυῶν διὰ τῶ ὑπ' Ἀρ. 1588 ἐντάλματος τῶ Δικαστηρίου τέτε τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐνεργῆσαι κατὰ τὸν νόμον.

Ἀντίγραφον τῶ παρὲντος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῶ Δικαστηρίου τέτε, ἕτερον εἰς τὸ δημοσιότερον μέρος τῆς νήσου Σκοπέλου, καὶ ἄλλο νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθν. Ἐφημερίδα.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 11 Αὐγύστου 1832.

Ὁ Πρῶτος Π. Ἡλιαδης.

Ὁ τί.π. ἐπ. Γραμματέως Δ. Γ. Ζωντανός.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ.

Ἀρ. 24. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία τῆς νήσου Ἰσ.

Κατὰ τὴν 2 τοῦ ἄρξαντος μηνός, ἡ Ἀστυνομία αὕτη συνέλαβεν ἐνταῦθα δύο παρατάς τὸν τε Ἀντώνιον Παραδείσου Κρήτα, καὶ Παναγιώτη Μαυρεῶνον Ὑδραῖον, οἵτινες εἶχον ἀρπάσει μετ' ἄλλους ἐκ τῶ λιμένος τῆς Λιγνῆς τὴν ἐθνικὴν βάρκην, ἡ Γοργὼ, τὴν ὁποῖον ἐφυλάκιζεν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα τῆς νήσου ταύτης, ἕως ὅτου τοὺς γίνωσκιν αἰσθηκοῦσαι ἐξετάσεις, καὶ τὸς πέμψῃ ὅπου ἀνήκει.

Κατὰ τὴν 6 τῶ αὐτοῦ μηνός, ὁ μὲν Ἀντώνιος Παραδείσου ἐδραπέτευεν ἐκ τῆς Φυλακῆς. Διὸ γνωστοποιεῖται τέτο εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοὺς κρατοῦς,

καὶ προσκαλοῦνται νὰ ἐπαγρυπνήσωσιν, ὥστε νὰ συλλάβωσι τὸν εἰρημένον δραπέτην, καὶ νὰ ἀποστέλλωσιν αὐτὸν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, διὰ νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων, ἀποπεμπόμενος ἐνώπιον τῶ ἀρμοδίου δικαστηρίου διὰ νὰ δικαθῇ.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπέτου Ὄνομα Ἀντώνιος Παραδείσε, πατὴρ Κρής, ἐτῶν εἰκοσιτριῶν, ἀνάστημα μέτριον, ὀφθαλμοὶ κασανοὶ, χρῶμα ὑπόλευκον, τρίχες ξανθαί.

Ἐν Ἰω, τῇ 8 Αὐγούστου 1832.

Ὁ Ἀστυνόμες Ἰω. Κωστ. Μεθενίτης.

Ἀρ. 888. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Παναγιώτης Πέτρου, κλέψας χρηματικὴν τινα ποσότητα τῶ Κ. Δημητρίου Γεζέλη, τὸ ὠρ. λόγιόν τε, πολλὰ ἀνέκδοτα συγγράμματα, ἀσημικά του, καὶ ἐθνικὰς ὁμολογίας του, σήμερον τὸ πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας του ἐδραπέτευσε, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶ Κ. Δ. Γεζέλη, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὁ δραπέτης ἔτος διετέλει ὡς ὑπηρετής.

Ἐπειδὴ ἀγνοεῖται ὁ τόπος, ὅπου κατέφυγεν ὁ ῥηθεὶς Π. Πέτρου, διὰ νὰ μὴ διαφύγῃ τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων ὁ δραπέτης, καὶ διὰ νὰ μὴ μένῃ ἡδίκημένος ὁ πολίτης Κ. Δ. Γεζέλης.

Προσκαλοῦνται ὅλαι αἱ Ἀστυνομίαι καὶ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τῶ κράτους νὰ ἐπαγρυπνήσωσι, διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν δραπέτην καὶ ἀποστέλλωσιν εὐθὺς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην μετὰ πρᾶγματα τῶ εὑρεθού, τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ ἀκριβὴς κατάλογος ἐν καιρῷ τῆς συλλήψεως.

Διὰ νὰ γνωρισθῇ δὲ εὐκόλως ὁ εἰρημένος Π. Πέτρου, εἰπύται τὰ χαρακτηριστικὰ : ἡλικία περίπου 20 ἐτῶν, ἀνάστημα μέτριον, χρῶμα μελαχρὸν, σημεῖον εἰς τὸν λαμὸν, μύσταξ αἰνίζων, μέλας καὶ ὀλίγος, σῶμα μέτριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Αὐγύστου 1832.

Ὁ Ἀστυνόμες Μ. Σακελλαρίου.

τῆς Βασιλείας ἀνεγνωρίσθη ἡδὺ, καὶ δὲν ἐλείπων ἀλλοτρίᾳ ἢ ἀπόδειξις τῆς συστάσεως Κυβερνήσεως πραγμάτων ἐν ὀνόματι αὐτῆς εἰς ὅποιονδήποτε μέρος τῆς Πορτογαλλίας, διὰ νὰ συμπληρωθῇ τὸ δίκαιον τοῦ νὰ εἴη τὴν Ἀγγλικὴν ὑποστήριξιν. Τὰ δὲ τελευταῖα συμβεβηκότα τοῦ Ὀπέρτου ἐπιτρέπουσι τώρα εἰς τὸν Δὸν Πέτρον νὰ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως, καὶ ἀκούμεν ὅτι αὐτοὶ τερηθῇ ἡ ὑπόσχεσις, ἅμα εἴθῃ ἡ ἀπακτουμένη ἐπίσημη εἰδοποίησις, ὅτι ὑπάρχει τις συνταγματικὴ Κυβέρνησις. (Κῆρυξ.)

Πλείστου λόγου ἀξίας εἰδήσεις διαλαμβάνουσιν αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες. Ἡ Γερμανικὴ Δίαιτα (τουτέστιν ὁ ἀνωκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἐκ τῶν ποίων ἐξέρχονται οἱ μικρότεροι Ἡγεμόνες καὶ πολιτεῖαι) διακηρύξεν ὅτι ἡ Γερμανία «τρέχει γιγαντιαίους βήμας πρὸς τὴν ἐπανάστασιν», καὶ ὅτι παρεδέχθη κάποιες διατάξεις προβληθείσας κατὰ συνέπειαν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, ἐπαυθὴ ἀνέβηκεν ἡ ἀκρόωσις τὰ ἐλεύθερα Συντάγματα τῶν πολιτειῶν τῆς Γερμανίας, αἵτινες ἀπέλαυνον μέχρι τοῦδε Κοινοβουλευτικὴν Κυβέρνησιν. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καταφερθεῖσα πλεονεχία ἐν ἧ ἡ νὰ ἐναντιωθῇ ἢ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τοῦτο ὁ Γερμανικὸς λαὸς, εἶναι ζήτημα, τὸ ὁποῖον θέλει λύσει ὁ μέλλων χρόνος. (Στραῖος.)

— 6 Ἰουλίου. — Διάφορα λέγονται περὶ τῆς μυστικῆς ἐστρατείας, ἣτις ἐτοιμάζεται εἰς τὸ Πλήμουθον, καὶ οἱ μὲν γογγίζοντες ὅτι θέλει ὑπάγει εἰς τὴν Λισαβώνα, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἀντουεπία, οἱ δὲ εἰς τὴν Μινδέρκην. (Ταχυδρόμος.)

— Ἐλάθωμεν κάποιες ἐπισήμους πληροφορίας περὶ τινος ἀποστασίας συμβάσεως ἐν Λιθουανίᾳ. Καθ' ὅλα τὰ δάση γίνεται πόλεμος τμηματικὸς, καὶ κατὰ τὸ Συνιστόκρυζ μάλιστα κατεκόπη ἀπὸ τοῦς ἀποστάτας ὁλόκληρὸς τις ἀπόμοιρα Κοσάκων. Ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ἀπελπισία, μᾶς ἀναφέρει ὁ ἐπιστέλλων, κυριεύουσιν ὅλων τὰς καρδίας, καὶ οἱ Ρῶσοι μεταχειρίζονται μεγίστην ἀπηνειαν. (Ταχυδρόμος.)

— Αὐτόθεν, 19 Ἰουλίου. — Ἐλάθωμεν ἐκ τοῦ Ὀπέρτου τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν, ἀπὸ 12 Ἰουλίου. — Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ εἶπω ἄλλο παρὰ ὅτι ὁ Δὸν Πέτρος ἐνίκησε μεγάλην νίκην ἐν Βαλόγγᾳ μετὰ δύο ἡμερῶν κρατεράν συμπλοκὴν. Δυσχίλοι ἡττηλώθησαν, ὅλον τὸ πυροβολικὸν καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἐκυριεύθησαν, καὶ ἡ στρατιὰ τῶν πολεμίων ὁλοτελῶς ἐπισκορπίσθη. Συνίστατο δὲ εἰς 10,000 ἄνδρας, ἐνθ' ἡ ἡμέτερα δύναμις ἐλογίζετο εἰς 7,000. Ἡ ζημία τοῦ ἐχθροῦ εἰς θανατωμένους καὶ τραυματισμένους εἶναι μεγίστη. Ὑπερέφαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς φθόρον, ἀλλ' ὅχι μεγάλην. Οἱ Μιχουελίσται ἔσχον τὸ ἄνθος τοῦ στρατεύματος τῶν, διοικούμενοι ἀπὸ νέων τινῶν στρατηγῶν, ἐπίτιδες σταλμένον ἐκ τῆς Λισαβώνας· μᾶς ἐμήνυσαν δὲ ὅτι ἤθελον δειπνήσει μετ' ἡμῶν καὶ πιεῖ εἰς ὑγείαν τῶν Ἀγγλων τὴν Κυριακὴν, 10 τοῦ μηνός. Χθὲς προσέβαλον καθ' ὅλην τὴν μισημερινὴν ὥρην τοῦ Δούρου, καὶ ἐπυροβόλουν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδιάκόπως· ἀλλ' ἡμεῖς τοὺς κρατοῦμεν ἀπομεικνυμένους μετὰ τὰ ἐνοπλᾶ πλοῦριά μας. Ὅλον τοῦτο τὸ τακτικὸν μας στρατεύμα εἶναι εἰς τὴν Βαλόγγαν, καὶ μελετᾷ νὰ προσβάλῃ τὴν Κούδραν, καὶ δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέλει εὐδαιμονήσει. Τὰ Πορτογαλλικὰ συντάγματα πολεμοῦσιν ἀνδρείως. Λέγεται δὲ ὡς βεβαιότατον ὅτι δύο συντάγματα τοῦ ἵππικου καὶ δύο ἢ τρία τοῦ πεζοῦ στρατοῦ ἐλείπονται ἀπὸ τὸν Δὸν Μιχουέλην, καὶ ἔρχονται νὰ ἐνωθῶσι μετ' ἡμῶν. Ὁ στόλος τῶν Μιχουελιστῶν ἐμελλε νὰ ἐκπλεύσῃ μετ' ἡμῶν. Ὁ στόλος δὲν θέλει ἐκπλεύσει, καὶ μὲνθά· φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν θέλει ἐκπλεύσει, καὶ μὲνθά· νομὲν ὅτι ἐγκατελείφθησαν δύο τῶν ἐπὶ τοῦ στομαίου τοῦ Τάγου φρουρίων. Ἐνταῦθα ἐστρατολογήσαμεν 3,000, ἐν οἷς

καὶ πολλοὺς ἐσέλονται, οἵτινες ἐξασκοῦνται. Τροφᾶς, ὅπλα, τὰ πάντα ἔχομεν ἐν ἀφθονίᾳ· καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ τὸ μελετώμενον κίνημα, ὁ ἀγὼν μας κατορθοῦται. (Ταχυδρόμος.)

— Τὰ ἑσπερικά πλοῖα Μαστίφ καὶ Βαίλων ἀπέρχονται εἰς τὴν Μεσόγειον, διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὰς ἐν τῷ Αἰγαίῳ Πελάγει ὑδρογραφικὰς ἐρεῦνας.

Ἰδοὺ ἡ παρὰ τοῦ Δὸν Πέτρον ἐκδοθεῖσα προκήρυξις εἰς τοὺς στρατιώτας του, ὅταν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν τῆς Πορτογαλλίας.

«Στρατιῶται, ἰδοὺ τὰ περὶ τῆς Πορτογαλλίας· τὰ τέκνα σας, αἱ γυναῖκες σας καὶ οἱ φίλοι σας προσμένουσι τὴν ἐλευσίαν σας, καὶ θαρρόσιν εἰς τὴν ἀνδρίαν σας. Τὴν εἰρήνην φέρετε εἰς τὸ ἔθνος, καὶ τὸν πόλεμον εἰς τὴν ὑποκριτικὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀρπαγῆς. Ἡ ἐπιχείρησις εἶναι ἐνδοῦρος, ὁ ἀγὼν εὐγενής, ἡ νίκη βεβαία. Οἱ συστρατιῶταί σας μέλλουσι νὰ ἐνωθῶσιν εἰς τὰς τάξεις σας, καὶ νὰ πολεμήσωσιν εἰς τὰ πλάγιά σας. Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι τινὲς, οἵτινες παρεγνώρισαν τόσον τὸ χρέος των, ὥστε νὰ ὑπερασπίζονται ἀκόμη τὸν δεσποτισμὸν, ἐνθυμηθετε ὅτι ἔχετε ἐνώπιόν σας τοὺς αὐτοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους, οἵτινες ἔφυγον ἔμπροσθεν τῆς ἀνδρίας σας εἰς τὴν Βίλλαν - Πράξι. Νικηταὶ ἐν τῷ Ἀγίῳ Μιχαήλ, καὶ ἐν τῷ Ἀγ. Γεωργίῳ, ἐσεῖς, τῶν ὁποίων ἡ ἀνδρία δὲν ὑπεχώρησεν οὔτε κατὰ τὰς μάχας τῆς Βιλλαβέλλης, τῆς Οὐρσελίνης καὶ τῆς Καλέτας, οὔτε ἔμπροσθεν τῶν ἀπορθητῶν ὀρίων τῆς Αλδεΐρας, ἰδοὺ ἡ πατρίς ὑμῶν σᾶς προσκαλεῖ· ἐκεῖ θέλετε εἶρεϊ τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν σας, τὸ τέλος τῶν παθημάτων σας, καὶ τὸ πλήρωμα τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σας! Στρατιῶται! ἄς ἐπιφωνώμεν, Ζήτω ἡ Βασιλισσα Δόνα Μαρία, καὶ ὁ Συνταγματικὸς Χάρτης! Προσάσιν εἰς τοὺς ὑποτασσόμενους, καὶ μεγαλοφυχίαν πρὸς τοὺς νικημένους.»

Ἐκ Μάλτας, 10 Αὐγούστου. — Ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ὑπὸ τὸν Ὀσμάν πασᾶν ἀνῆλθῃ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν 4 τοῦ Ἰουλίου, συγκεῖμενος ἐκ 4 δικαρίων τῆς γραμμῆς, 7 δικρότων φρεαττιῶν, μικροτέρων ἄλλων πλοίων καὶ 2 πυρπολητηρίων. Εἶχε δὲ ἀγγελθῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὅτι ὑπῆγεν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ δὲν ἦτον ἀμφιβολία ὅτι ἐντὸς ολίγου ἤθελον ἀπαντήσῃ τὸν Ὀθωμανικὸν στόλον.

— Πλοῦν ἐλθὼν ἐκ Μασσαλίας μᾶς ἔφερε τὴν ἐξῆς εἰδήσιν ἐκ Βιέννης, ἀπὸ τῆς 10 τοῦ Ἰουλίου. — Σήμερον τὸ πρωῒ, περὶ τὴν 5 ὥραν, ἥτονος θάνατος ἐτελείωσε τὴν ἀλγινὴν ζωὴν τοῦ Δουκὸς Ραιχςτῶδ (υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος) ἐν τῷ παλατίῳ Σχοινδρόν. (Μάλτας Ἐφημερίς.)

Τὴν 10 τοῦ ἐπιστάτου ἔγνωσαν αἱ ἐπὶ τῇ ἐξέτασιν τοῦ σχολείου τῶν Εὐαγγελιδῶν. Ὁ Κύριος Γ. Τερταίτας ἐμμένοντι κατὰ τὴν ἐναρκίαν αὐτῶν τὸν ἐξῆς λόγον.

Ὡς καὶ προπάντως ἐδόξαζεν οἱ πατέρες μας, οἱ σεβαστὴν ἀκροατήριον, ὅτι μίαν καὶ ἡ αὐτὴ θεότης ἐπροστάτευε ταῦτοχρόνως καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, καὶ τοὺς κινδυνώδεις πολεμικοὺς ἀγῶνας· καὶ τῶντι ἂν καὶ χάσμα μέγα φαίνεται ὅτι διαχωρίζει τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας ἀπὸ τὸν πόλεμον, ὅποιοι πολυταῦτα ἐρευνήσῃ μετὰ προσοχὴν τὰ περὶ τούτου, δύναται ν' ἀνακαλύψῃ στενὸν δεσμὸν μεταξὺ των· καθότι ὁ πόλεμος γεννᾷ τὴν νίκην καὶ τὴν εἰρήνην, ἡ δὲ νίκη καὶ ἡ εἰρήνη, τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας, τῶν ὁποίων τὰ ὅπλα καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐμπειρία χρεωστοῦν νὰ εἶναι οἱ φύλακες. Ὁ γὰρ μας μᾶς πείθει εὐκόλως, καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν ἀναγόμεν μυσία παραδείγματα, ὅτι τιποτὶ δὲν σημαίνει οὔτε τὰ πλοῦτη, οὔτε αἱ μαθήσεις, οὔτε ὁ πολιτισμὸς, οὔτε ὅλα τῆς φύσεως καὶ τῆς τύχης τὰ δῶρα, εἰς ἐκείνον, ὅστις λημ-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ἡ χειρὶς πρὸ καιρῶ τὴν εἰς τὴν γλῶσσάν μας μεταφράσιν τῶν περὶ τῷ πνεύματος τεσσάρων λόγων τῷ Γάλλῳ φιλοσόφῳ Ἐλβετίῳ, ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τῷ τρίτῳ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ βαθὺς ἔτος ἐξετάσῃς τῷ ἀνθρωπίνῳ πνεύματι ἐξετάζει ὁποῖαν δύναμιν ἔχουσιν ἐπ' αὐτῷ ἡ φύσις καὶ ἡ ἀνατροφὴ.

Ὁ φιλόσοφος ἔτος, ὡς καλοθελητὴς τῆς ἀνθρωπότητος, ἠθέλησεν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον τε καὶ παρατήρησις πόσα φῶτα, πόσας ἀρετὰς καὶ πόσῃν εὐδαιμονίᾳ δύναται καὶ προξενήσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν μία καλὴ ἀνατροφὴ, διὰ καὶ διεγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰ μέσα τῆς τελειοποιήσεώς της, ἀποδεικνύων ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἔχων σώας τὰς αἰδήσεις τε δύναται ν' ἀποκτήσῃ μεγαλοφυΐαν, ὅταν ἀνατίθῃ περιστάσεις ἢ ἡ ὁκνηρία τε δὲν τὸν ἐμποδίσωσιν.

Τοιούτης ὕλης πραγματεία μ' ἐφάνη, ὅχι μόνον περιεργος, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος εἰς πάντα ἄνθρωπον, καὶ διὰ τῆτο σπεύδω καὶ ἐκδώω κατὰ τὸ παρὸν τὸν τρίτον τῆτον λόγον, ὅχι μὲ σκοπὸν καὶ παραλείψω τὰς ἄλλας τρεῖς (οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι κατώτεροι τῆτος κατὰ τὸ ὕψος καὶ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἰδεῶν), ἀλλὰ καὶ ἐκείνους θέλω ἐκδώσει ἀκλόβως, διὰ καὶ ἔχωμεν εἰς τὴν γλῶσσάν μας ὁλόκληρον τὸ ἀθάναν τῆτο σύγγραμμα, ὃν ἐνθαρρυνθῶ ἀπὸ τὴν εὐμενῇ υποδοχὴν τῆς μεταφράσεως τῆτος καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλημαθῶν ὁμογενῶν.

Ὁ λόγος ἔτος θέλει ἀποτελεῖ ἓνα τόμον τριακοτίων περίπου σελίδων εἰς ὄγδον, ἢ δὲ τιμή τε διὰ τὰς συνδρομητὰς εἶναι δύο τρίτῃ Γαλλικῷ πεντεφράγμα.

Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀπόκτησίν τε, αἱ εὐαρεστηθῶσι καὶ καταγράψωσι τὰ ὀνόματά των παρὰ τοῖς κατωτέρω σημειωμένοις κυρίσις.

Ἡ δὲ καταβολὴ τῆς συνδρομῆς θέλει γίνεσθαι μετὰ τὴν παραλαβὴν τῷ βιβλίῳ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 8. Αὐγέστῃ 1832.

Σολομῶν Νικολαΐδης Κύπριος.

Ἐν Νευπλίου, παρὰ τῷ Κ. Γ. Χρυτῖδῃ Συντάκτῃ τῆς Ἐθν. Ἐφημερίδος.

— Αἰγίνῃ, παρὰ τῷ μεταφραστῇ.

Σύρα, παρὰ τῷ Κ. Ἰωάννῃ Γ. Καρχίῳ.

Τήνω, παρὰ τῷ Κ. Π. Μπενεδέττῃ.

Ἰδρᾶ, παρὰ τῷ Κ. Γιβρῆ.

Ἀθήναις, παρὰ τῷ Κ. Ν. Δ. Οἰκονομίδῃ.

Λεβιδία, παρὰ τῷ Κ. Μ. Βαττάλῃ.

Ἀλεξανδρεία, παρὰ τῷ Κ. Κ. Κετσερέση.

Καύρω, παρὰ τῷ Κ. Δαβὶδ Νικολαΐδῃ.

Κύπρω, παρὰ τῷ Κ. Λοῖζῃ Κραμβῇ.

Σμύρῃ, παρὰ τῷ Κ. Δημητρίῳ Ἀργυρίδῃ.

Κωνσταντινούπολι, παρὰ τῷ Κ. Ἰω. Νικολάῳ.

Λιβύρῳ, παρὰ τῷ Κ. Γ. Κελλέμπεζῃ.

Μασσαλία, παρὰ τοῖς Κ. Κ. ἀδελφοῖς Τσιτσίνιαις.

Τεργέτῃ, παρὰ τῷ Κ. Γ. Οἰκονομίδῃ Κυπρίῳ.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Γραφεῖον τοῦ ἐν Σμύρῃ Γαλλικοῦ
Γενικοῦ Προξένου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐν Σμύρῃ
δαιτηρικὴν ἀπόφασιν, τὴν 2 Ἀπριλίου 1832, περὶ
τῆς διαφορᾶς τῆς μεταξὺ τῆ Ἰωάννου Κολόμβας, τοῦ
Σταυρᾶτος Γάρβη καὶ τοῦ Στερένδου Ἰωάννου Κιτα-
φινῆ, καὶ τῶν τριῶν κυρίων τῆ Ἑλληνικοῦ βρικήου, ὁ
Λεωνίδας, διὰ τῆς ὁποίας ἀποφάσεως διορίζε-
ται ἡ μετακίνισις τοῦ προκειμένου πλοίου ἀπὸ Μι-
τυλίνης εἰς Σμύρην, καὶ ἡ ἐπὶ δημοπρασίας πώλη-
σός του.

Ἀναγνώσαντες τὴν ἐκθεσὶν τῆς δημοπρασίας τοῦ
βρικήου, ὁ Λεωνίδας, χρονολογημένην τὴν 10 Μαΐ-
ου 1832.

Λαβόντες γνῶσιν τῆς ἐν Σμύρῃ ἐκδοθείσης δευ-
τέρας δαιτηρικῆς ἀποφάσεως τὴν 19 Μαΐου
1832 διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν κινῶν ἐξόδων τοῦ
πλοίου ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν δαπάνην ἐκάστου τῶν
ἰδικτητῶν.

Ἀναγνώσαντες τὴν γνωμὴν εἰς τὸ γραφεῖον
ἐκκαθάρισιν κατὰ συνέπειαν τῆς ἐρηθείσης ἀποφά-
σεως, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι ἡ καθαρά πο-
σότης, ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν πλοίαρχον Ἰωάννην Κο-
λόμβαν, εἶναι χιλίων τεσσαράκοντα ἐπτὰ Γρ. καὶ
τρεῖς τετάρτων, ἧτις, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς προ-
κηρυχθείσης ἀποφάσεως, εἶναι κυρίως προσδιω-
ρισμένη διὰ τοὺς δανειστὰς τοῦ πλοίου.

Θεωροῦντες ὅτι ὁ μόνος δανειστὴς τοῦ πλοίου, ὅς-
τις ἐπαρξήσιασθῇ μέχρι τῆς σήμερον, εἶναι ὁ Κύριος
Σταυρᾶτος Γάρβης.

Ἐπιθυμοῦντες μ' ὅλα ταῦτα νὰ δώσωμεν εἰς πάν-
τα ἄλλον δανειστήν, ἂν ὑπάρχῃ, τὸν καιρὸν, διὰ
νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν δικαιωμάτων τε καὶ νὰ παρξή-
σιασῇ τὰς αἰτήσεις του.

Διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Δίδεται τριῶν μηνῶν προθεσμία, ἀφ' ἧς δημοσι-
ευθῇ τὸ παρὸν πρῶτα εἰς Ναύπλιον, εἰς τοὺς
δανειστὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ βρικήου, ὁ Λεωνίδας, νὰ
παρξήσιασῃ τὰς περὶ τοῦ δανείου αἰτήσεις των εἰς
τὸ γραφεῖον τοῦ ἐν Σμύρῃ Γαλλικοῦ Γενικοῦ Προ-
ξένου.

Αἱ αἰτήσεις, ὅσαι δὲν ἤθελον παρξήσιασθῇ

Τετάρτη, 31 Αὐγέστου 1832.

ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραγράφονται.

Ἐν Σμύρῃ, τὴν 31 Ἰουλίου 1832.

ὑπογεγραμμένος εἰς τὸ πρωτότυπον ὁ Γενικὸς
Πρόξενος τῆς Γαλλίας Ἀλέξ. Σαλλάζ.

Αρ. 5949. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας
Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Σ. Κυδωνάκης, ἐπίτροπος τῆ Κ. Ε.
Μανιτάκη, ἐπαρξίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ αὐ-
παίτησιν, χρονολογημένην τὴν 19 τῆ ἐνεσῶτος, κατὰ
τῆ Κ. Γ. Σπιθάκη, δι' ἧς ἐπισυναπτῶν τέσσαρα ἔγ-
γραφα, ἐξαίτεται

1 Νὰ πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας τὸ εἰς χεῖράς
τε εὑρισκόμενον εἰσέτι ἐνέχυρον συνιστάμενον εἰς ἓνα
σαυρὸν ἀδαμάντινον, μίαν καρφίλσαν ὁμοίως, τρεῖς
δακτυλίδια διαφόρων εἰδῶν, καὶ ἓν ὁμοιον εἶδος σμα-
ράγδης, διὰ νὰ πληρωθῇ ἀπὸ τὸ τίμημα αὐτῶν μέρος
τῆ πρὸς τὸν Κ. Μανιτάκη χρεὼς τῆ Σπιθάκη.

2 Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Σπιθάκης νὰ ἀποπληρώσῃ τὰ
παρ' αὐτῆ χρεωστέμενα τριακόσια δεκατέσσαρα πεν-
τάφραγκα, ἀφ' ἧς ἐκπεδῶσι πρηγμένως ὅσα ἤθελον
συναχθῇ ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν διαληφθέντων πραγ-
μάτων.

3 Νὰ ὑποχρεωθῇ ὡσαύτως νὰ πληρώσῃ τὸν ἐν-
νομον τόκον ἀπὸ 31 Σεπτεμβρίου 1831 μέχρι τῆς
ἐποχῆς, καθ' ἣν ἤθελε τελειώσῃ ἡ μεταξὺ των δια-
φορά· καὶ

4 Νὰ καταδικαθῇ ὁ Σπιθάκης εἰς τὴν ἀπότι-
σιν ὅλων τῶν δικαστικῶν καὶ λοιπῶν τῆς δίκης ἐξόδων.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Σπιθάκης εἶναι ἀπὸν, ὁ δὲ τίπος τῆς
διατριβῆς τε ἀγνοεῖται,

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίας νὰ γνω-
στοποιήσῃ πρὸς τὸν διαληφθέντα Κ. Σπιθάκην δι' αἰτυ-
νομικῶ κλήτορες κηρύττοντες μεγαλοφῶνως ἐν τῷ
μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι δύνα-
ται ν' ἀπολογηθῇ, ἂν θέλῃ, ἐντὶς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς
ἡ παρῶσα κλήσις καταχωρηθῇ εἰς τὴν Ἐθν. Ἐφη-
μερίδα, εἰδὲ μὴ, θέλῃ ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τὸ νόμον δια-
ταττόμενα.

Ἡ παρῶσα κλήσις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐθν.
Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ εἰς
τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα τελευταίας κατοικίας τῆς

τὰς πλέον ἀνδρικός ἀρετὰς παραδίδεται εἰς τὰς τρυφάς· καὶ πολλοὶ πεπολισμένοι λαοὶ ἐξηκέλιντες εἰς ἀδράνειαν ὑπέκσαν ἀκολούθως καὶ εἰς τὸν ζυγὸν τῶν βαρβάρων.

Μεγίστης λοιπὸν χαρᾶς προξενός ἐστὶν δι' ἡμᾶς ἡ σήμερον ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ νέοι οὗτοι υἱοὶ σας, ὦ Κύριοι ἐξετασταὶ καὶ ἀκροαταί, θέλουσιν δώσει τὰ δοκίμια τῶν σπουδῶν των, κατὰ τὸ ἐνεστὸς σχολαστικὸν ἔτος, καὶ διὰ τὰς τέχνας τῆς εἰρήνης καὶ διὰ τὰς τέχνας τοῦ πολέμου, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ φρουρά καὶ τὸ θεμέλιον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐθνῶν καὶ φαίνεται μὲν ὦ ἀκροαταί, ὅτι καθεὶς ἀπὸ ἡμᾶς ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικίαν του καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρά του ἔχει σήμερον νὰ συναίσθησθῃ ζωηρὰ καὶ ἀλλεπάλληλα αἰσθημάτων, ἐπειδὴ ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι προθεστικῶς τὴν ἡλικίαν καὶ εἶδε τὸ ἔθνος εἰς τὸ κακίον τῆς δουλείας του, παραβάλλων τὴν ἀξιοθρήνητον ἐκείνην ἐποχὴν μὲ τὴν προῦσαν ἡμέραν θέλει ἔχει μεγαλήτεραν ἀπορροήν νὰ διακρύσῃ ἀπὸ χαρᾶν, πρὸς τὸν Κορίνθιον Δημάρατον, ὅστις ἔλκυσεν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς Περσίας, ἰδὼν καθήμενον τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον εἰς τοῦ Δαρείου τὸν θρόνον. Ὀλίγα ἔτη παρήλθον, ἀρῶν ἡ ἀίχμηλότης γενεὰ δὲν εἶχε τὴν αἰδέειν νὰ περιέλθῃ ἐριππος ἐντὸς τῶν ταχυῶν τοῦ Νχυπλίου, καὶ ἤδη τὰ τέκνα τῆς αἰχμηλότητος γενεᾶς ἀνατρέφονται εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν στρατιωτικὴν τῶν ἐνδοξῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Ἐκεῖνος δὲ ἐξ ἡμῶν, ὅστις ὑπῆρξε καὶ θεατὴς καὶ ἐνεργὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως, ἐποχὴν ἡρώϊσμου καὶ ἐγληκεμάτων, θέλει ἀγαλλισθῇ καὶ αὐτὸς τὴν σήμερον, διαλογιζόμενος ὅτι πῶς εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ βαρβαρότης μας, εἰς τὰς ὁποίας ὀρεῖλομεν κατὰ μέγα μέρος τὰς δυστυχίας μας. Ὅπως δὲ ἐκ τῶν παρεστώτων ἔχει καὶ ζωηρότεραν τὴν αἰσθησιν, θέλει ἴσως νομίσῃ ὅτι βλέπει τὴν κεφαλὴν τινος τῶν νέων τούτων περιεβεβλημένην ἀπὸ δάφνας θεσπυλικῆς, ἢ θρηκτικῆς θριάμβου. Ἦπως λοιπὸν δὲν εἶναι ἱερὰ ἡ ἀγαλλίσις μας τὴν ἡμέραν ταύτην; Ἦπως ἡ πατρίς δὲν πρέπει νὰ εἶναι εὐγνώμων εἰς τοὺς νέους ἀξιωματικούς καὶ διδασκάλους, οἵτινες κατὰ τὰς τελευταίας πολιτικάς μας περιστάσεις ἀγρύπνησαν εἰς διχτήρησιν τοῦ σχολείου; Ἦπως δὲν πρέπει νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν διευθυντὴν, ὅστις διευθύνων τὸ κατὰστημα τοῦτο εἰς κρίσιμους στιγμὰς καὶ εἰς παντελὴ τοῦ ταμείου ἔνδεικν, ἔδειξε πίσυν ὁ ζῆλος ὑπερβάλλει τὰς δυσκολίας; Τὰ πάντα, ὦ ἀκροαταί, τὰ πάντα μᾶς προσκαλοῦν εἰς χαρὰν τὴν σήμερον, ἡ προθυμία τῶν νέων εἰς τὸ νὰ καθυποτάξωσι τὸν καρπὸν τῶν ἀγώνων των εἰς τοὺς ἐξεταστάς των, ἡ δεδοκιμασμένη ἱκανότης τοῦ διευθυντοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ φιλογένεια τῶν παρεστώτων.

Φαίνεται μου ὡστόσον ὅτι, ἂν ἡδυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἐν ἄλλο τι, ἡ χαρὰ μας ἤθελεν εἶσθαι ὅπως διόλου τελεία καὶ βέβαια ἂν ἠμπορούσαμεν νὰ κατορθώσωμεν τὸ νὰ στερεωθῇ διαπαντὸς εἰς τὰς τρυφὰς ψυχὰς τῆς νεολαίας ταύτης ὁ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀρετὴν ἔρως, βέβαια, λέγω, τίποτε δὲν ἤθελε λείπει ἀπὸ τὴν τελειοποίησιν καὶ θείαν ὠριότητα τῆς ἡμέρας ταύτης. Ἀλλ' εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ὑψηλὴ αὐτοῦ περὶ τὴν πατρίδα; Ὅχι εἰς ἐμὲ βέβαια, ἀνδρὰ μικρὸν καὶ ὑπομίσθιον, ἀλλ' εἰς τοὺς γονεῖς τῶν νέων τούτων, εἰς σᾶς, ἐνδοξοὺς ἀκροαταί, εἰς τοὺς ζῶντας, ἢ ἀποθανόντας τοῦ ἔθνους ἡρώες.

Ἀκούσατε λοιπὸν, ὦ φιλότιμοι νέοι, ἀκούσατε ὅχι τοὺς λόγους μου, ἀλλὰ τὴν ὁπίωσιν οἱ πατέρες σας ἤθελον σᾶς εἰπεῖν, ἂν ἦσαν παρόντες, καὶ οἱ ζῶντες, εἴτε οἱ ἀποθανόντες ἡρώες μας· αὐτοὶ μάλιστα οἱ τελευταῖοι σᾶς τοὺς λόγους καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων κόσμων. Τίση εἶναι ἡ συμπάθεια, τὴν

ὁποῖαν ἔχουν διὰ σᾶς! Ἀκούσατε λοιπὸν τοὺς λόγους των· Ἡ ἀγαπητὰ τέκνα καὶ μέλλοντες πατέρες ἀγαπαιωτέρων ἐγγόνων. Οἱ δὲ αἵματος δεσμοί, οἵτινες μᾶς συνδέουσι μὲ σᾶς, καὶ ἡ πεῖρά μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, εἰς σᾶς ἐγγυηθῶσι καὶ ὅτι σᾶς ἀγαπῶμεν, καὶ ὅτι αἱ νοθεύσεις μας θεμελιώνονται εἰς ὑγιεῖς καὶ στερεὰς βάσεις. Δύο εἶναι αἱ διαθέσεις, διὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων, ἡ κλίσις πρὸς τὴν ἡδονὴν, καὶ ἡ κλίσις πρὸς τὸν κόπον, ἡ τὴν ἐνέργειαν. Εἰς ποῖον τῶν δύο τούτων διαθέσεων ἀνήκετε, σᾶς οἱ ἴδιοι τὸ ἀπεφασίσατε ἐκλέξαντες τὸ πολυμικρὸν στάδιον, τοῦ ὁποῖου τὸ κύριον στοιχεῖον εἶναι ἡ ἀκρίμτος ἐργασία. Ἀπὸ τὴν ἐνεργίαν ταύτην διέχθουν, στριζομένην ἀπὸ τὴν ἀρετὴν καὶ ὀδηγουμένην ἀπὸ τὴν φρόνησιν, ὁ Θαιμιστοκλῆς καὶ οἱ ἄλλοι ἰσχυροὶ ὀρμώμενοι ἐσωσαν τὴν πατρίδα των· ὁ Σουπίων εἰς νεανικὴν ἡλικίαν ἐνίκησεν γερῶν καὶ στρατηγικὸν στρατάρχην, καὶ ὁ Περικλῆς εἰς διάστημα τεσσαράκοντα χρόνων ἐκοδύνησε λαὸν δυσπαιθητὸν ὁ ὀλύμπιος ἐκεῖνος Περικλῆς, ὅστις εἰς τινα ἐπιτάφιον λόγον του περὶ τῶν πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος εἶπεν, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν θεοί, διότι πύθεν ἄλλοθεν, ἔλαγε, συμπεραίνομεν τὸ θεῖον, εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἀπονεμαμένης εἰς αὐτὸ τιμᾶς; καὶ αἱ τιμαί, τὰς ὁποίας ἀποδίδομεν εἰς τοὺς ἀποθανόντας πολέμιστάς μας, δὲν εἶναι κατώτεροι τῶν ἀπονεμαζομένων εἰς τὸ θεῖον. Μέγα χάρις ἀπόκειται εἰς σᾶς, ὦ ἀγαπητὰ τέκνα εὐρύχωρον σάδιον ὀρεῖλατε νὰ διατρέξετε, ὀρεῖλατε νὰ ἐξέλξετε ἀπὸ μεγάλης καὶ γόνιμον ἀρχὴν σημαντικὰς συνεπειάς. Σᾶς χρεωστεῖτε νὰ γενήτε οἱ ὑπομνηματιστὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, σᾶς χρεωστεῖτε νὰ σβύσετε ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ καὶ συγγενικῆς φυλᾶς τὰς ἐσχάτως ἀναφύσσας ἐγθροπαθείας, σᾶς πρέπει νὰ κατστήσετε ἡσύχον ἐσωτερικῶς τὴν πατρίδα, καὶ ἐνδοξὸν ἐξωτερικῶς. Ὅσάκις δὲ τὰ κατήκοντά σας σᾶς φανῶσιν ἐπίμορνα, προσπέσατε εἰς τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἐπικαλέσθητε τὰ ἀρχαῖα πνεύματα τῶν ἡρώων, ἐρωτήσατέ τους, πῶς ἔγιναν μεγάλοι, καὶ πῶς ἡ ἀρετὴ τῆς ψυχῆς των ὑπῆρξεν ἀνωτέρω τῶν ὕβρεων τῆς τύχης, καὶ τῆς ἀγνωμοσύνης τῶν συμπολιτῶν των. Μεταξὺ ὅλων τῶν θνητῶν τῆς γῆς σᾶς εἰσθε οἱ πλέον εὐδαίμονες· εἰς κανένα λαὸν δὲν μετρίξω τὸς ὅσον ἡ φύσις, ὅσον εἰς σᾶς· εἰς κανένα λαὸν δὲν εἶναι τόσον ἀνοικτὸν καὶ πλούσιον τὸ βιβλίον τῆς παραδόσεως. Ἡ φύσις, ὦ νέοι Ἕλληνες, ἡτις, ἂν εἶναι ἐντελής, εἶναι μήτηρ φυσικῶν τελειότητων, καὶ ἡ παράδοσις, πηγὴ καὶ αὐτὴ ἀέναντος ἠθικῆς δυνάμεως, ἀμρότεροι δὲ θεμέλια πολυχρονίου βασιλείας, καὶ ἀρετῶν, καὶ δόξης εἰς τὸν κόσμον τούτον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀρέσκειται ὁ Παντοδύναμος νὰ ρίπτῃ τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.

Κατ' αὐτὴν τὴν τρόπον φαίνεται μου, ὅτι σᾶς ὁμιλοῦν, ὦ νέοι, οἱ πατέρες σας καὶ ἀγαπᾶτε τὴν Ἑλλάδα, καὶ μὴ φανήτε ἀνόμοιοι ἀπὸ τὸν τεχνίτην ἐκεῖνον τῆς Κυπρου, ἀπὸ τὸν νέον Πυγμαλίωνα, ὅστις ἐναγκαλιζόμενος καὶ φιλῶν τὸ ἀμίμητον ἐλεφαντεῖον ἀγαλμάτου, ἐνεφύσησε πνοὴν εἰς τὴν ὠραιότατην Γαλάτειαν (*).

Ἐν τούτῳ καί μετε προθύμως ἐναρξίν τῶν σχολαστικῶν σας ἐξετάσεων.

(*) Ὁ Πυγμαλίων ἐξεργάσθη εἰς λευκὸν ἐλεφαντεῖον ὠραιότατον κόρην, καὶ τὸς τὸν ἤρσατο τὸ πλάσμα του, ὥστε τὸ ἤρσατο τὸ φλογερὰ φιλήματα τοῦ ἐρωτολήπτου νέου, διὰ θείας συγκολλητικῆς ἐνεργείας πνοῆς εἰς τὸ ἀγαλματὶ ἀνέγιντο τῆς ὀρθολογικῆς τῆς τρυφῆς παρθένης εἶδε ταυτοχρόνως ἐρῶντα καὶ τὸν πατέρα του καὶ τὸν ἀδελφόν. Ἀγαλματάρχη εἶναι ἡ ὁμορφία καὶ ἡ ἡλικία. Γαλάτεια πάντως νέος Ἕλληνας, ὅταν αὐτὴν εἶδε ὁ ζωγράφος, καὶ δυνάστη τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν.